

Beregning af score i en partturnering

● *Enhver turneringsspiller bør sætte sig ind i, hvorledes resultaterne regnes ud. Denne viden er nødvendig af spille-taktiske hensyn, for at kunne kontrollere turneringslederens udregninger og for lejlighedsvis at kunne give en hånd med.*

1. I en partturnering drejer det sig om at få et bedre resultat end de par, der har haft de samme kort som en selv (siddet i samme retning). Det opnås enten ved at vinde mere end de andre par eller ved at tabe mindre, end de andre par har tabt.
2. Hvis et spil kort er spillet ved 6 borde, indeholder regnskabet 6 resultater, f.eks. dit og 5 andre resultater. Det vil sige, at dit resultat skal sammenlignes med 5 andre. Du har med andre ord 5 kampe på regnskabet. I hver af disse 5 kampe får du i princippet 2 point for at vinde, 1 for at spille lige op og 0 point for at tabe.
3. Hvis du sidder NS og har et bedre resultat end alle de 5 andre NS-par, får du altså $5 \times 2 = 10$ point. "Toppen" er 10. En top, man er alene om, vil altid være lig med 2 gange antallet af resultater ud over 1.
4. Det næstbedste resultat giver 2 point mindre, og således videre, til man når det dårligste resultat. Har man scoret mindre end alle de andre, får man 0, en "bund".

For en række med 6 borde gives der altså point 10-8-6-4-2-0 efter de opnåede resultater. Hvis flere resultater er ens, deler de de tilsvarende point lige. Eksempel: Hvis 4 par er fælles om det dårligste resultat, skal de dele $6+4+2+0$. Det bliver 3 til hver.

Hvis f.eks. 3 par er fælles om det næstbedste resultat i en række med 6 borde, får de $8+6+4$ point til deling = 6 point til hver. Det stemmer med, at de hver har vundet 2 kampe = 4 point og spillet uafgjort i 2 kampe = 2 point.

5. Ved den praktiske udregning giver man ikke point fra 0 og opefter, men i stedet i forhold til middelscoren. Derved opnår man nemlig en væsentlig forenkling i udregningen og afstemningen af en parturning.

Man får positive point, hvis man har mere end middelscore, og negative point, hvis man har mindre end middel.

I praksis bliver pointgivningen således: Ved hver af kampene på regnskabet får man 1 point for at vinde, 0 for samme resultat og -1 point for at tabe.

Ved f.eks. 6 borde bliver pointrækkefølgen fra top til bund på regnskabet: +5 +3 +1 -1 -3 -5, og ved 7 borde +6 +4 +2 0 -2 -4 -6. Der opnås således stadig 2 point pr vunden kamp i forhold til de andre resultater.

6. Et praktisk eksempel:

	Par		af	Kontrakt	D RD	Res.	NS+	NS-			
	NS	ØV									
1	9	N	4 SP		9		50	1	-2		
2								2			
3	2	S	3 UT		9	400		3	3		
4								4			
5								5			
6	8	Ø	2 R		8		90	6	-5		
7								7			
8								8			
9								9			
10	5	N	4 SP		9		50	10	-2		
11	7	N	4 SP		10	420		11	5		
12	4	Ø	5 RU	D	9	300		12	1		
Afstemning NS:									+ 9		

Vi husker, at vi kun kan sammenligne de par, der har haft samme kort, altså alle NS-par for sig og alle ØV-par for sig. Man begynder med at sammenligne de par, der har spillet NS.

Det har man allerede taget hensyn til, ved at alle resultater er indført på den linie, der har NS-parrenes numre.

7. Vi finder det bedste NS-resultat. Det har par nr. 11. Det er bedre end 5 andre resultater, altså får par 11 5 point.
8. Næstbedste resultat har par 3, der skal have 2 point mindre, altså 3 point (læg mærke til, at det stemmer med, at par 3 har vundet 4 kampe og tabt 1: $+4-1 = 3$.)
9. Derefter kommer par 12, der igen skal have 2 mindre, altså = 1. Herefter kommer parrene 1 og 10. Bemærk fælden: minus 50 er bedre end minus 90.

Til disse par er vi nået ned til -1 og -3. Dem må de dele, altså -2 til hvert af parrene 1 og 12.

10. Par 6 har tabt alle 5 kampe og får derfor -5 point, en "bund".

11. Nu kommer vi til noget meget vigtigt, som man hyppigt ser selv øvede beregnere forsynde sig imod: inden vi går videre, skal vi kontrollere, at summen af de for NS-parrene beregnede resultater stemmer.

Vi har tildelt disse par et antal point, der går fra +5 til -5, og hvis gennemsnit er 0. Deres sum skal derfor også være 0.

Denne kontrol er så vigtig, fordi den straks afslører en regnefejl. Glemmer vi at afstemme NS alene, vil en eventuel fejl blive skjult, fordi den forårsager en tilsvarende fejl til ØV, men med modsat fortegn, jvf. det følgende.

12. Herefter skulle vi logisk set lave det samme regnestykke for de par, der har spillet ØV.

Det ses, at det bedste ØV-par er par 8, der har vundet mest, og det dårligste er par 7, der har tabt mest.

Denne beregning foretager vi imidlertid i praksis på den måde, at vi giver hvert ØV-par det samme antal point som deres modstandere, men med omvendt fortegn. De skal nemlig tilsammen have middel, som er 0.

13. I praksis beregnes resultaterne for ØV ikke på hvert enkelt af spillene i runden. NS-resultaterne på alle spillene i runden lægges sammen på regnskabet for det højeste spilnummer i runden.

Derfor er der på regnskabsblanketterne to kolonner til udregning. Den første bruges til det enkelte spil, den anden til summen for rundens spil.

Man må selvsagt passe på, at det er sammenhørende resultater, man lægger sammen. Hvis f.eks. to par har siddet i forkert retning i et eller flere af rundens spil, så går denne metode ikke - medmindre de har siddet forkert i hele runden.

Hvis to par er kommet til at sætte sig i forkert retning i rundens første spil, er det derfor almindeligt, at turneringslederen beder dem blive siddende sådan i hele runden. Et regnskab, der er forudfyldt med parnumre, skal således rettes, idet resultatet skal indføres på NS-linien for det par, der nu er kommet til at sidde NS.

14. Når alle NS-pointene således er talt sammen, skal det kontrolleres, at summen af de positive scorer er den samme som summen af de negative scorer, således at de tilsammen giver 0.

Først derefter påføres resultaterne for ØV: samme tal som NS, men med modsat fortegn.

15. Sluttelig sammenlægges samtlige runder for samtlige par, og det kontrolleres igen, at summen af positive og negative tal er den samme, så summen bliver 0. Der kan selvsagt forekomme tilfælde af justeret score, der bevirker, at summen af negative tal er størst (strafpoint), eller at summen af positive tal er størst (erstatningspoint).

16. Ved offentliggørelsen af resultaterne bør det gøres klart for spillerne, at tallene viser udsvingene fra middelscoren (ved pointgivning efter pkt. 2).

Har man eksempelvis i en 6-bords turnering spillet en sektion på 28 spil, bliver middelscoren $28 \times 5 = 140$.

Hvis et resultat er anført som 12, betyder det: middel 140 + 12, og står der -5, skal det læses som 140 - 5.

Det vil være korrekt at anføre over resultatlistens talrække f.eks: Middel 140 +:

Manglende resultater

Hvis der af en eller anden grund mangler et resultat på et regnskab, skal der efter loven tillægges middelscore for den manglende sammenligning til samtlige resultater på regnskabet.

Hvis man (som i stykke 2) bruger 2 / 1 / 0 metoden, skal der således tillægges 1 point til alle resultater. Man plejer praktisk at udtrykke det således: for hvert manglende resultat sænkes toppen og forhøjes bunden med 1 point.

Hvis man som her (stykke 5) bruger +1 / 0 / -1 metoden, er middel altid 0. Det betyder, at et regnskab altid uden videre kan regnes ud, som om det faktiske antal resultater var det normale.

Hvis der eksempelvis mangler 1 resultat på et spil i en 5-bords turnering, regnes regnskabet blot ud som en 4-bords turnering: 3 1 -1 -3. Hertil kommer så eventuelle erstatningspoint og strafpoint til de par, der er impliceret i fejlen.

En speciel udregningsmetode

Især for regnskaber med stort antal resultater anbefales den udregningsmetode, der er beskrevet i Turneringslederbogen 7.1.7 blad 2-4.